Posudek diplomové práce

Název práce: Divadelní hry Hélène Cixous pro Théâtre du Soleil
Studijní obor: Teorie a dějiny divadla
Autorka práce: Kristýna Kuslová
Vedoucí práce: PhDr. Barbara Topolová, Ph.D.
Oponentka: Mgr. Alena Sarkissian, Ph.D.

Kristýna Kuslová se zabývá významnou dramatičkou, jejíž dílo tvoří významnou součást repertoáru Théâtre du Soleil, Hélène Cixous. V diplomové práci podává rozbor čtyř jejích dramat, inscenovaných Ariane Mnouchkinovou. Dramata analyzuje z teoretického hlediska a snaží se vypozorovat především ty jejich rysy, které je řadí do proudu tzv. écriture féminine. Tomuto úkolu podřizuje Kristýna Kuslová také členění práce. Po úvodním představení pojmu écriture féminine a po stručném představení vybraných dramat následují čtyři rozsáhlé kapitoly, z nichž každá se věnuje jednomu tématu spojující hry s tzv. ženským psaním, a demonstruje jeho konkrétní projevy v textech H. Cixous.

Prvním tématem je láska a nenávist. Toto téma volí především s ohledem na pojetí ženy jako bytosti emocionální, jež staví racionální, mužské, pojímání světa až na druhé místo hodnot. Dalším tématem je exil (vycházející z postavení ženy jako exulantky ve světě mužů), dále orientalismus, ve smyslu prostoru za hranicemi západního, mužského světa, tedy prostoru obývaného společenstvími s odlišným vnímáním hodnot. Velmi případně pak autorka demonstruje, jak toto chápání světa není v žádném případě stálé a jak na něm může v určitém smyslu každý participovat, ať již jako jeho subjekt, tedy ten kdo je sdílí a praktikuje, nebo objekt: jako někdo, kdo se stane součástí obrazu takového světa: demonstruje to na případu Shakespeara, jenž bývá teoretiky/ teoretičkami feminismu řazen mezi vnější i vnitřní exulanty a bývá stavěn naroveň ženám, uzavírajícím se do vnitřního exilu ve světě mužů (s. 49-50). Tento exkurz do shakespearovského bádání v kapitole o exilu není v textu diplomové práce samoúčelný, nýbrž motivovaný tím, jak si H. Cixous se Shakespearem a jeho texty ve svém díle pohrává (zejména ve *Strašlivé, ale nedokončené historii*). Kristýna Kuslová této intertextuální hře věnuje jeden oddíl poslední kapitoly s tématem orientalismu.

Cenné na přístupu K. Kuslové ke zvolenému tématu je, že dokáže hodnotit dílo H. Cixous z nadhledu a nezůstává svázána rámcem jediného dramatu.

Všechny čtyři rozbory jsou zdařilé, podložené studiem adekvátních pramenů i sekundární literatury a sepsané kultivovaným jazykem. Na závěr si dovolím položit otázku, která možná měla stát v úvodu práce, a totiž co autorku vedlo k výběru právě těchto kategorií a jejich propojení s écriture féminine?

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobře.

V Kladně 2.9.